

วิธีดำเนินงาน

ในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาประกอบการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย
มีวิธีดำเนินงานเป็นลำดับดังนี้

๑. เครื่องมือในการวิจัย

ก. สร้างแบบสอบถามเป็น ๒ แบบ คือ แบบให้เลือกตอบ (Multiple Choice)
และแบบปลายเปิด (Open-end) โดยอาศัยแนวทางในการสร้างจากหนังสือ และวิทยานิพนธ์
ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้หลายเล่ม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ แบบสอบถามของครู
และแบบสอบถามของนักเรียน

ข. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบประชากรที่เลือกไว้แล้ว ๑๐ คน และนำ
แบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์ค่าตอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นและรัดกุมยิ่งขึ้น

๒. วิธีเลือกตัวอย่างประชากร

ก. กำหนดจำนวนโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนทั้งสิ้น ๓๐ แห่ง ซึ่งเป็นโรง
เรียนในจังหวัดพระนคร ๑๔ แห่ง และจังหวัดชลบุรี ๑๖ แห่ง หรือคิดเป็นอัตราส่วน ๑๔:๑๖
โดยสุ่มจากโรงเรียนรัฐบาลทั้งหมดที่มีอยู่ในจังหวัดพระนครและชลบุรี รวม ๖๔ แห่ง

ข. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่กำหนดไว้ทั้ง ๓ ประเภท คือ โรงเรียนชาย โรงเรียน
หญิง และโรงเรียนสหศึกษา ประเภทละ ๑๐ แห่ง โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple
Random Sampling) คือจับฉลากรายชื่อโรงเรียนที่มีอยู่ในจังหวัดพระนครและชลบุรี
ปรากฏว่า ได้โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรสำหรับส่งแบบสอบถาม ดังนี้

โรงเรียนชาย

๑. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
๒. โรงเรียนวัดสุทัศนวราราม
๓. โรงเรียนวัดสุวรรณิเวศน์
๔. โรงเรียนปทุมคงคา
๕. โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย
๖. โรงเรียนวัดสระเกษ
๗. โรงเรียนทิวาภิเศก
๘. โรงเรียนนवलนรคิต
๙. โรงเรียนวัดชีโนรส
๑๐. โรงเรียนวัดรางบัว

โรงเรียนหญิง

๑. โรงเรียนสตรีวิทยา
๒. โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
๓. โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม
๔. โรงเรียนศรีอยุธยา
๕. โรงเรียนเบญจมราชาลัย
๖. โรงเรียนสาทรปัญญาก
๗. โรงเรียนศึกษานารี
๘. โรงเรียนสตรีวัชรพงษ์
๙. โรงเรียนสตรีจันทร์ประดิษฐาราม
๑๐. โรงเรียนวัดชีโนรส

โรงเรียนสหศึกษา

๑. โรงเรียนนานาชาติ
๒. โรงเรียนบดินทร
๓. โรงเรียนวัดพระศรีมหาธาตุ
๔. โรงเรียนวัดธาตุทอง
๕. โรงเรียนวัดสังเวช
๖. โรงเรียนหอวัง
๗. โรงเรียนวัดสิงห์
๘. โรงเรียนวัดควรมิ่งผล
๙. โรงเรียนสุวรพาราม
๑๐. โรงเรียนบางประกอกวิเศษวณ.

ค. สำหรับประชากรที่เป็นครู ผู้วิจัยใช้ครูที่กำลังสอนวิชาศีลธรรมในโรงเรียนที่
ได้สุ่มตัวอย่างไว้แล้วทุกคน เพราะจำนวนครูที่สอนวิชานี้มีอยู่จำกัด จึงได้ครูจากโรงเรียน
ชาย ๒๗ คน โรงเรียนหญิง ๒๓ คน และโรงเรียนสหศึกษา ๒๕ คน รวมทั้งสิ้น ๗๕ คน

ง. สุ่มตัวอย่างนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ระดับชั้นละ ๔ คน
สำหรับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ ๕๐๐ คนขึ้นไป และระดับชั้นละ ๓ คนสำหรับโรงเรียน
ที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า ๕๐๐ คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)
เช่นเดียวกัน คือจับสลากตามเลขที่ของนักเรียนที่มีอยู่ในบัญชีรายชื่อประจำชั้น ปรากฏว่า
ได้นักเรียนทั้งหมด ๓๒๕ คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนชาย ๑๑๕ คน โรงเรียนหญิง ๑๐๘
คน และโรงเรียนสหศึกษา ๑๐๒ คน

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก. ส่งแบบสอบถามให้ครู ๗๕ ชุด และนักเรียน ๓๔๕ ชุด รวมทั้งสิ้น ๔๒๐ ชุด
โดยผู้วิจัยเป็นผู้ไปส่งและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง .

ข. ค่าตอบจากแบบสอบถามของครูไคร้รับคืนมาครบ ๗๕ ชุด ส่วนแบบสอบถามของนักเรียนไคร้รับคืนมาเพียง ๗๕ ชุด มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๔๐๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๒๔

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้คิดค่าตอบของครูและนักเรียนเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตาราง โดยไม่ได้แยกค่าตอบตามประเภทของโรงเรียน และเพศของครูและนักเรียน เพราะผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานขั้นพื้นฐานไว้ว่า ค่าตอบที่ได้มาไม่มีความแตกต่างกันตามประเภทของโรงเรียนและเพศของครูและนักเรียน นอกจากนี้ ยังมีค่าตอบบางข้อที่ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบค่าเฉลี่ยหรือมัธยิมเลขคณิต โดยใช้สูตร $\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$ และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร $S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \bar{X}^2}$ และใช้วิธีวิเคราะห์แบบประมาณค่าเพื่อหาค่าเฉลี่ยน้ำหนักของค่าตอบและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย จากนั้นจึงแปลความหมายของค่าสถิติที่ได้จากผลของการวิเคราะห์

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์มี ๒ ส่วนคือ ข้อมูลจากแบบสอบถามครู และข้อมูลจากแบบสอบถามนักเรียน

ข้อมูลจากแบบสอบถามครูแยกเป็น ๕ ภาคดังนี้

๑. ลักษณะทั่วไปของประชากรที่เป็นครู
๒. ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการสอนวิชาศีลธรรม
๓. ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับหลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือแบบเรียนวิชาศีลธรรม
๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงการสอนศีลธรรม
๕. อุปสรรคและปัญหาที่ครูเสนอเพิ่มเติม รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการสอนวิชาศีลธรรมของครู

* ประคอง กรรณสูต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๔. หน้า ๑๗.

^๒ Ibid. หน้า ๔๕

